

[Ømann.]

rationer, får man nu en meget pæn skik på, mere end man egentlig kunne vente ved denne behandling.

Man tilgodeser erhvervslivet ved henstandsordningen. Det bekymrende ved denne henstandsordning er naturligvis, at den giver anledning til nogen administrati-on. Man må håbe på, at det i nogen grad afbødes af, at bundbeløbet for arv, der afgiftsbelægges, er hævet til 8.000 kr. i den første afgiftsklasse.

Men trods alt, hvad vi har opnået, måtte vi melde pas, når det drejede sig om de papirløse ægteskaber. Der har ikke manglet velvilje hos finansministeren og ej heller hos de andre partier, som deltog i udvalgsdrøftelserne. Men det ligger vel sådan, at den afgørende ting, der skal til her — det står ikke i betænkningen — må være en registrering af disse papirløse ægteskaber, hvorunder naturligvis også de homofiles samlivsforhold falder. Det er derfor helt på sin plads, at man i udvalgsbetænkningen opfordrer justitsministeriets ægteskabsudvalg til at fremskynde sit arbejde med hensyn til at få udarbejdet en registreringsordning.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale, at man stemmer for lovforslaget og for de af finansministeren stillede ændringsforslag.

Finansministeren (Grünbaum): Jeg vil gerne takke udvalget for det arbejde, der er udført i udvalget, og vil selvfølgelig rette en særlig tak til det flertal, som står bag ved ændringsforslagene og hele lovforslaget.

Jeg synes, man må have lov til kort at erindre om, at da dette forslag blev fremsat, gik det kun ud på at forøge selve afgiftssat-serne. Vi har før her i folketinget behandlet arveafgiftslovsforslag. Vi havde for ikke så forfærdelig lang tid siden et sådant forslag til behandling. Det var under den forrige regering, og dengang stillede jeg som ordfører for socialdemokratiet en række spørgsmål ved første behandling, og det samme gjorde de øvrige partiers ordførere. Når man har arveafgiftslovsforslag til behandling, er det simpelt hen tradition for, at man tager alle spørgsmål vedrørende arveafgifter op. Det gjorde vi også i 1969. Hele registret blev rullet op her i folketingssalen. Dengang kunne vi med lige så stor ret — eller lige så ringe ret — som hr. Poul Schlüter nu i dag

have sagt, at der ikke var tid til i udvalget at behandle alle spørgsmålene vedrørende ændringer af arveafgiftsloven; disse mange punkter, som jeg ikke her skal remse op. Det er da fuldstændig rigtigt.

Jeg kunne have taget det standpunkt denne gang, at jeg havde sagt det samme som den tidligere konservative finansminister — og jeg har i og for sig gjort det — nemlig at dette forslag ikke var noget forslag til en almindelig revision af arveafgiftsloven, for det kræver en temmelig stor indsats. Jeg kunne selvfølgelig have sagt — og så havde vi fået en meget kort forhandling i udvalget — at man ikke med regeringens billigelse kunne tage alle de mange problemer op, som slet ikke er indeholdt i lovforslaget. Det sagde den forrige finansminister. Dengang bøjede vi os for det og sagde: all right, det er ikke et forslag om en almindelig revision af arveafgiftsloven; det må vi tage til efterretning, så må det komme en anden gang.

De konservative anført af hr. Poul Schlüter har ikke nu villet bøje sig for noget, der trods alt er en normal fremgangsmåde her i folketinget, nemlig at man til en vis grad tager hensyn til det, når der er tale om et lovforslag af et vist, begrænset omfang. Man skelner normalt mellem, om det er et oplæg til en almindelig revision af den pågældende lovgivning, eller om det er nogle konkrete ting, der skal ændres i loven. Det har de konservative ikke villet. Der er så sket det, måske forkerte — men jeg synes selv, det er rigtigt — at jeg trods det, at det kun var et forslag om satserne, alligevel var åben for at tage en drøftelse op. Nu skal man jo ikke stå og rose sig selv, men det er vist første gang, man under folketingets behandling af arveafgiftslovsforslag virkelig er gået ind i en realitetsdrøftelse af disse mange ting.

Lad mig nævne et af de problemer, som fru Hanne Budtz under den forrige regering to gange har bedt regeringen løse. Det var spørgsmålet om den efterladte ægtefælle, der ikke kunne hensidde i uskiftet bo og derfor blev ramt af en arveafgift. Det blev to gange under den forrige regering afvist at løse det spørgsmål. Jeg har nu stillet et ændringsforslag, som løser spørgsmålet. Selv om det er forholdsvis små afgifter, der er tale om mellem ægtefæller, har vi nu, hvis dette bliver vedtaget — og det regner jeg